

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og hovedindhold

Som det fremgår af regeringens strategi for høj kvalitet i den offentlige service »Bedre velfærd og større arbejdsglæde« (afsnit II.2., s. 68 f.), finder regeringen, at de offentlige arbejdspladser skal inddrage og anvende medarbejdernes ressourcer og faglige viden bedst muligt.

Med trepartsaftalen af 17. juni 2007 blev regeringen, KL, Danske Regioner, LO og AC på den baggrund bl.a. enige om, at der er behov for at fremme en mere fleksibel opgavevaretagelse og en mere hensigtsmæssig arbejdstilrettelæggelse på sundheds- og ældreområderne. Parterne blev i den forbindelse enige om at nedsætte en task-force, der inden udgangen af 2008 skal udarbejde en strategi for en mere fleksibel opgavevaretagelse og en mere hensigtsmæssig arbejdstilrettelæggelse på sundheds- og ældreområderne. Herunder skal task-forcen bl.a. foretage overvejelser om autorisationsordninger i øvrigt.

Det foreliggende lovforslag om indførelse af en autorisationsordning for social- og sundhedsassistenter er en udløber af regeringens kvalitetsreformstrategi og trepartsaftalens initiativ om at fremme en mere fleksibel opgavevaretagelse og en mere hensigtsmæssig arbejdstilrettelæggelse.

Med lovforslaget får personer, der over for Sundhedsstyrelsen dokumenterer, at de har bestået social- og sundhedsassistentuddannelsen, ret til autorisation som social- og sundhedsassistent.

Herved lettes patienters og pårørendes mulighed for at få klarhed over, hvilket personale der kan forventes at have erhvervet og fortsat besidde de kvalifikationer, som opnås gennem social- og sundhedsassistentuddannelsen. Forslaget indebærer en titelbeskyttelse, der forbyder andre end autoriserede social- og sundhedsassistenter såvel som social- og sundhedsassistenter, der har fået frataget deres autorisation, at anvende betegnelsen »social- og sundhedsassistent«.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

Selv uden en autorisationsordning er social- og sundhedsassistenter i dag underlagt Sundhedsstyrelsens tilsyn, jf. sundhedslovens § 215, ligesom klager over social- og sundhedsassistenters faglige virksomhed i henhold til reglerne om persongrupper inden for sundhedsvæsenet, der er omfattet af Sundhedsvæsenets Patientklagenævns virksomhed, jf. § 3, nr. 6, i bekendtgørelse nr. 544 af 14. juni 2001, kan indbringes for nævnet og dermed i givet fald også give anledning til påtale.

I modsætning til en del andre grupper af sundhedspersoner er social- og sundhedsassistenter derimod ikke omfattet af lov nr. 451 af 22. maj 2006 om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (autorisations- og virksomhedsloven).

Social- og sundhedsassistenter er dermed – på lige fod med andre grupper af sundhedspersoner uden en autorisationsordning – ikke omfattet af autorisations- og virksomhedslovens pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, jf. lovens § 17. Social- og sundhedsassistenter er heller ikke omfattet af denne lovs særlige bestemmelser om faglige påbud og virksomhedsindskrænkning ved udvist alvorlig eller gentagen kritisk virksomhed og om autorisationsfratagelse i tilfælde, hvor sundhedspersonen må antages at være til fare for andre mennesker.

I mangel af en autorisationsordning er betegnelsen »social- og sundhedsassistent« heller ikke nogen beskyttet titel. Patienter og pårørende har således i dag ikke umiddelbart nogen mulighed for at få klarhed over, hvilke sundhedspersoner med betegnelsen »social- og sundhedsassistent« der kan forventes at have erhvervet og fortsat besidde de kvalifikationer, som opnås gennem social- og sundhedsassistentuddannelsen.

2.2. Rettigheder og pligter som følge af lovforslaget

For at styrke patientsikkerheden findes det hensigtsmæssigt, at titlen »social- og sundhedsassistent«